

Bärbel Körzdörfer

Holky na WhatsApp

stále online

edice
KIOKAN

Copyright © 2018 Bastei Lübbe AG, Germany
Translation © Jesika Schaft, 2021
Copyright © ALPRESS, s. r. o.

Všechna práva vyhrazena.
Žádnou část knihy není dovoleno užít
nebo jakýmkoli způsobem reprodukovat bez písemného
souhlasu držitele práv, s výjimkou krátkých citací
nebo odkazů, které tvoří součást kritického hodnocení.

Z německého originálu MÄDCHEN AUF WHATSAPP – IMMER ONLINE
vydaného v roce 2018

nakladatelstvím Baumhaus Verlag in the Bastei Lübbe AG

přeložila Jesika Schaft

Redakční úprava Jaroslava Poberová

Vydalo nakladatelství Alpress, s. r. o., Frýdek-Místek,

v edici Klokán, 2021

shop@alpress.cz

Tisk a vazba: **FINIDR** Finidr, s.r.o., Český Těšín, www.finidr.cz

Vydání první

ISBN 978-80-7633-562-2

Opět poděkování od překladatelky
Markéty,
za generačně jazykovou pomoc 😊

**Pro Davida, Dinu
a Deana**

**Kdy?
Neustále!**

Hrdinky

Manou

Marie-Lin

Marie-Lin Steinkrausová (17)

Zvládla jsem to! Poslední rok jsem nečekaně přežila docela dobře. Ta historie s Patrikem, tím studentem z pedáku, co byl u nás ve škole na praxi, mi dávala dost dlouho zabrat. Ale teď už to nebolí. Řekla bych to asi tak: zkušenost. Uzavřeno! Byl fakt super, ale ne pro moji bláznivou dušičku.

Co se klavíru týče, je všechno při starém. Dvě hodiny denně. O víkendech často koncerty. Hudební festival Šlesvicka-Holštýnska a tak. Ve staré pracovně mé matky teď stojí sponzorský dar – malé křídlo Steinway M. Ale jen proto, že hraju Mozarta, si nemyslete, že bych nemohla zbožňovat třeba Eda Sheerana.

Moje matka se vrátila do New Yorku, kde studovala. Nechtěla jsem jet s ní, zůstala jsem sama s otcem v našem bytě ve třetím patře staré zástavby v hamburské čtvrti Eimsbüttel. Docela to jde. Tedy... většinou, abych tak řekla. Táta hodně cestuje kvůli své realitní firmě. Kolikrát je pryč i několik dní, a to se mi zamlouvá jen tak napůl. Ale změnit se to nedá. Ještě horší je, když se schází s bůhvíjakými ženskými a myslí si, že já si toho nevšímám. Jeho poslední vzplanutí byla slečna, které bylo jen o 12 let víc než mně. To je snad zlý sen, ne? Kdyby se sem tahle ochechule hodlala nastěhovat, tak já a můj steinway jdeme pryč.

Ve škole je to ok, loni jsem měla průměr 2,3. Ještě dva roky a můžu konečně spálit učebnice.

Kdybych měla dát životu známku, dopadl by v průměru rozhodně hůř než já. Nejspíš by musel dělat reparát nebo rovnou opakovat. Šestnáctý rok života: prosím znovu, ještě jednou! Má se víc snažit!

Snad bych se měla jmenovat Maybe, jako anglicky *možná*. Jsem děsně nerozhodná, což mě sice štve, ale nic s tím nedělám. Mám pocit, jako bych běžela v kole, jako křeček. Běžím a běžím, ale nikam se nedostanu. Je mi teprve 17, ale někdy se cítím na 70. Myšlenky, obavy a strach mě pořád brzdí. Chci všechno dělat perfektně. No, můžu vám říct, že to není žádná sranda! Ze všech mých 687 přátel na Facebooku jsem to určitě já, kdo nejvíc brečí. Často brečím sama.

Někdy se ptám, jestli se člověk jako nervózní pochybovač už rodí nebo jestli tyhle depky rostou teprve s prsama a chloupkama v podpaždí – jako že to k tomu prostě patří...?

Taky mě napadlo, že bych na ty starosti mohla zkusit pít. Jenomže alkohol nenávidím. Takže to mi taky nepomůže.

Co takhle kluka? Od Patrika (viz výše) nic. No, já bych kluka brala, ale kdo by se zamiloval do tak bláznivé holky? Takže aktuálně miluju akorát dva muže: jeden je Mozart a druhý Ed Sheeran. To nejsou zrovna dobré vyhlídky, já vím. Jeden je přes 200 let po smrti, po druhém blázní kromě mě asi tak 100 milionů dalších holek.

Vůbec nevím, jak bych přežila, nemít svoji nejlepší kamarádku Manou. Ona je něco jako moje nabíječka pro duši. Její srdce je moje baterie. Bez ní bych byla totálně empty. Bez ní bych nebyla ani rechargeable! Jedině ona totiž dokáže zahnat ty moje vnitřní temnoty...!

Manou Elisabeth von Berghainová (16)

Lidičky, co vám mám povídat: JEŠTE POŘÁD CHODÍM S JENSEM!!!!!! Už přes dva roky!

Totíž: oficiálně jsme pořád ještě spolu. JENŽE BACHA! To totiž neznamená, že jsme do sebe pořád ještě tak bezpodmínečně zamilovaní.

Zní to komplikovaně, a taky že to tak je! Ode zdi ke zdi. Stres a láska. Mazlení a hádky. Jsme spolu propojení jako lopuchy. Trávíme čas diskutováním. O nás. O naší lásce. O naší (teda vlastně jeho) žárlivosti. On chce zůstat doma, já chci někam vyrazit. Nějak se nemůžeme shodnout.

Vážně... Já myslím, že ho miluju, ale už to není jako dřív. Už nejsem celá nervózní, když ho vidím. Vlastně moc nevím, co vlastně chci. Třeba se dá milovat jen trochu. Jako že časově omezeně anebo různě silně.

Říkám si, že třeba v lásce existují různé levely. Jako v počítačových hrách. Člověk se do nich prostě musí dopracovat. Třeba jsme s Jensem zrovna jen v nějaké přechodné fázi. Já ho nechci ztratit. Jen bych chtěla do dalšího levelu! Tolik jsme toho spolu zažili. Jak mu před dvěma lety vyoperovali z mozku nádor, to nás tenkrát spolu navždycky spojilo. A přesto se neodvážuju Jense zeptat, jestli mě ještě miluje. Možná mám prostě strach z odpovědi...

Jinak je všechno dost v pohodě. Hokej je ok, jenom mě trochu šťve ten nověj trenér, dost nás pěruje. Po mně totiž chce, abych aspoň dvakrát týdně chodila do fitka. Jenže já a moje špičky jsme radikálně proti! Z toho nic nebude. Copak mu hrabe?

Naši jsou pořád spolu. Mamka se dál nechává obírat od toho zlatníka, pracuje v jeho ateliéru za pár babek. Vážně nechápu, proč si nezaloží vlastní firmu.

Tátova firma nějak oslabuje, nějaký jeho partner zmizel s hromadou společných peněz za hranice. Takže táta musel pustit tu nóbl kancelář v hamburské přístavní čtvrti a se svou sekretářkou se zařídili u nás ve vile. A to mi přijde dost divný. Navíc je to zjevně dost výbušná záležitost!

Radši doma moc nemluvíme. Mám čím dál víc ten dojem, že mluvením toho člověk může hrozně moc pokazit. Takže radši co nejvíc mlčím. Jako mobil bez signálu. S rodiči radši nediskutuju. Kývnout nebo zavrtět hlavou stačí. Vřele všem doporučuju. Já fakt nemám talent se podřizovat. Těžce snáším, jak si můj táta hraje na šéfa. „Udělej tohle, jdi támhle!“ NEEEEEE!!!! DOST!!!!!!

Musím se ještě pokusit nějak vyladit tátovy nálady v souvislosti s mým kapesným.

Nejdůležitější ze všeho je pro mě Marie-Lin. Na tom se nic nezměnilo. Spousta věcí bez ní nemá význam, a s ní najednou jo. Známe jedna druhou dokonale. Známe svoje pochybnosti, nejistoty, strachy. Víím jistě, že kdyby Marie-Lin bylo opravdu zle, ptala by se na radu mě. No řekněte, není to ten nejlepší pocit na světě? Je to ještě lepší než jistota, že bych já sama v nouzi rozhodně (rozhodně!!!!) šla za ní. Kamarády člověk najde docela snadno. Ale přátelé pro život, to je ještě mnohem víc. Jedno víím jistě: my dvě s Marie-Lin jsme forever together!!!!

» **Manou**

Já bych to chtěla udělat...! Totiž... asi!

» **Marie-Lin**

Co? Co bys chtěla udělat?

» **Manou**

No vždyť ty víš!

» **Manou**

» **Manou**

Já bych chtěla vědět, jaký to je...!?!?

» **Manou**

Jen řekni... Ty bys to přece taky chtěla vědět.
Jakej je to pocit. No jasně, že bys chtěla.

» **Marie-Lin**

Sorry! Mluvíme tu o sexu...?
Jako o opravdovém sexu?

» **Manou**

Copak ty nejseš zvědavá?

» **Marie-Lin**

Ne! Ani ne.

» **Manou**

Tak to ti nevěřím.

» **Marie-Lin**

Nechceš toho už nechat? Co to s tebou je?
Nebo je to kvůli Jensovi?

» **Manou**

» **Marie-Lin**

Tlačí na tebe?
Víš přece, že se to nemá nutit!

» **Manou**

Říká ta, co přece není vůbec zvědavá.
Krom toho: Jens je v pohodě.

» **Marie-Lin**

A ty? Proč si z toho najednou děláš vrásky?
Dej si pohov.

» **Manou**

Ale jo. Vždyť já si vrásky nedělám.

» **Manou**

Hele, nebuď taková netýkavka. Řekni pravdu.

» **Marie-Lin**

Ale vždyť já říkám pravdu.

» **Manou**

Myslíš, že existuje nějaký nejlepší moment?
Pro POPRVÉ...?

» **Marie-Lin**

Já myslím, že si to osud naplánuje.

» **Manou**

Sex a osud.
Něco tak pitomýho jsem snad ještě neslyšela.

» **Marie-Lin**

Ale jo. Osud. Chci tím říct, že to prostě vyplyne.
Nemůžeš to plánovat.

» **Manou**

Blbost! Musíš to plánovat.

» **Marie-Lin**

Když myslíš...

» **Manou**

Já to nevzdám. Nenechám to prostě plynout.
Mám v sobě něco jako zrcadlo. Vidím se – vidím
se nejen ve škole a na hokeji. A...!

» **Marie-Lin**

A co?

» **Manou**

A jak s Jensem ležíme na gauči a... diskutujeme!

» **Marie-Lin**

No a dál?

» **Manou**

Proč na to není nějaký hezčí slovo? Hezčí než prostě: sex...?

» **Marie-Lin**

Sex je přece prima. Krátký, jasný, srozumitelný.

» **Manou**

No právě! Krátký, jasný a srozumitelný!
Zní to tak studeně.

» **Marie-Lin**

Líbilo by se ti víc říkat „spát spolu“?
Zní ti to líp?

» **Manou**

To ne! To zní nudně. Divně a trapně.

» **Marie-Lin**

Mám skočit pro učebnici biologie?

» **Manou**

Hele nedělej si ze mě srandu. Ty dobře víš, co myslím.
Já bych toho vlastně chtěla o sexu vědět víc.
Na všechno možný musíme dělat zkoušky, závěrečky,
testy, cvičit a učit se, ale v tomhle nás nechaj samotný.

» **Marie-Lin**

No aspoň to!

Nebo bys to snad chtěla probírat s vašima?

» **Manou**

NO TO ROZHODNĚ NEEEEEE!

Prosím! To ne! Brrrr!

» **Marie-Lin**

Co myslíš, dělají to ještě?

» **Manou**

Co jako? Sex?

Tak na to nechci ani pomyslet!

Ne! Neee!

» **Manou**

Co vlastně tvůj táta?
Má nějakou novou přítelkyni?

» **Marie-Lin**

Puberta je totálně na dvě věci!
Rostou nám prsa, a my vůbec nevíme, co si s tím počít.
To přece nedává smysl!
Ach božíčku, mně už z toho pěkně hrabe!
Je ze mě úplná psychopatka.
Dej mi pokoj s tím tvým přemýšlením o sexu.

» **Marie-Lin**

A co se týká mého otce: vlastně nevím.
Nevím, jestli má novou přítelkyni.
Mom je z Německa pryč už skoro dva roky,
takže by klidně mohl. Co myslíš?

» **Manou**

No jasně, že by mohl.
Ale jak by bylo tobě?
Jak by ses na to dívala ty?

» **Marie-Lin**

Hm, tak to ti můžu říct. Mně by bylo hrozně. Samozřejmě,
že chci, aby byl zase šťastný. Ale taky si často říkám, jaký by
to asi bylo, kdyby mom neodešla.
Kdyby tu s námi dál žila.
Myslím na ni často. Ty přece víš, jak moc mě týrala s klaví-
rem. Nenáviděla jsem ji za tu její ctižádostivost. Jenže bez
ní bych dneska nebyla tak dobrá. Nikdy bych nevyhrála tu
cenu od Steinwaye.

Nehrála bych koncerty na hudebních festivalech. Taky víš, co pro mě hraní na klavír znamená. Je to můj život. Když hraju, všechno se změní. Bez klavíru by můj život byl jen omyl. Chápeš to?

» **Manou**

Snažím se. A cítím to, když hraješ. Celá se proměníš, když hraješ. Je to, jako bys v tu chvíli našla svou vlastní pravdu.

» **Marie-Lin**

Prosím tě, přestaň plácát ptákoviny. O hudbě vůbec nic nevíš. Moje mom nás obě strašlivě prudila. Nás všechny! Tebe, otce, mě. Jenže já ji miluju. Ale vlastně jsem taky ráda, že se s otcem rozešli. Že je jeho bývalka. Ne, vážně, je to tak dobře. Fakt. Ještě, že tu není.

» **Manou**

Ale vždyť ti tolik chybí...

» **Marie-Lin**

Kdo říká, že mi chybí?

» **Manou**

Já!

» **Marie-Lin**

Ale, ale! A odkud to jako víš?

Můžeš se mi snad koukat do hlavy? Do toho chaosu, co se v něm sama nevyznám? Mluvíš, jako bys měla screenshot mých pocitů a myšlenek...

» **Manou**

Ale no tak, buď upřímná. Vždyť já to cítím, že ti vůbec není dobře.

Dneska jsem tě slyšela

ve škole na záchodě. Brečelas.

» **Marie-Lin**

Tak to stačí! Nechci o tom mluvit.

Ozvu se pak. Musím běžet.

» **Manou**

Ok. To je zas jednou typický. Sotva ti vlezu jenom na krajíček dušičky, hned to zabalíš.

Hlavně, aby se k tobě nikdo nedostal moc blízko.

Dokonalá Marie-Lin samozřejmě nepláče.

Ona ne!

Všechno má pod kontrolou. No jasně.

Ale počkej, já ti něco řeknu:

Na pravdu musí být vždycky dva.

Jeden je ten, co ji vysloví.

A já vím, že s tebou něco není v pořádku.

Jako tvoje nejlepší kamarádka se na to nebudu prostě jenom dívat. Nebudu přihlížet, jak jsi čím dál nešťastnější.

» **Manou**

A víš co? Něco ti řeknu.
Znám pár dokonalých lidí.
Nikoho z nich nemám ráda!
Takže koukej přestat s tou snahou o dokonalost.
Nejsi a nemáš být perfektní.
Já tě mám ráda takovou, jaká jsi.
Takže koukej přestat bulit o samotě na záchodě ve škole,
breč u mě.
Rozumělas, co ti říkám?!
Přestaň s tou hrou na schovávanou.
Já nejsem pitomá.

» **Manou**

» **Manou**

Můžu za tebou zajít?

» **Marie-Lin**

Ne. Dneska ne.

» **Manou**

Proč ne?

» **Marie-Lin**

Já nechci. A ty musíš na hokej.

» **Manou**

Ty jsi důležitější.

Ty jsi nejdůležitější.

» **Marie-Lin**

Jsi zlatá. Já vůbec nevím, jak bych to všechno měla zvládnout bez tebe.

LÁSKA! ❤️

» **Manou**

LÁSKA! ❤️

» **Manou**

Prosím, pojď se sejt!

» **Marie-Lin**

Ne. V pohodě, všechno je ok. Já se teď musím učit matiku. A taky jsem slíbila, že skočím Benovi na nákup. Je nemocný. Nemůže ani jít nakoupit. Slíbila jsem mu to.

» **Manou**

No jasně, tys to slíbila. Svýmu „kámošovi“ Benovi. Kolik mu už vlastně je?

» **Marie-Lin**

Mám dojem, že 79. Když on je tak strašně fajn. Nikdo mi ten můj praštěný život neumí vysvětlit tak dobře jako on.

» **Manou**

CO PROSÍM? Teda sorry, ale tvoje expertka přes výklad života jsem já! Manou, co všechno zvládne! Hlavní postava z filmu Tanec s city. Manou, co se u ní můžeš klidně vyplakat.

» **Manou**

No ne?

» **Marie-Lin**

» **Marie-Lin**

Tak zatím!

» **Manou**

Ale no tak!

Já myslela, že tě použiju jako výmluvu-omluvu na hokej.

» **Marie-Lin**

NE-E! A teď už plav.

Nebo z tebe trenéra ještě klepne...

» Marie-Lin

Vědělas, že normální kráva, jako dojnice, se dožije asi tak 5 let? A že většinu času z těch pěti let stráví těhotná, aby její prsa pořád pěkně produkovaly čerstvé mléko? Ani ne půl roku po narození telete ji hned znovu oplodní. Telátka jí vezmou. A proč? Protože my nutně musíme mít její mléko! A protože máme tak rádi vídeňské řízečky! Já tak nenávidím moderní zemědělství. Poslouchala jsem tvého bratra, Davida. Měl přednášku v aule. O životním prostředí, o chovu zvířat, o tom, co to s námi dělá.

» Marie-Lin

Vykládal, jak někde na Nové Guinei sedláci uřezávají prasatům kousek rypáčku. Mají pak strašlivé bolesti při čmuchání. A prasata, co nečmuchají, se nemůžou orientovat. Takže jsou totálně závislé na těch hnusných sedlácích a nemůžou jim uprchnout. To je přece příšernost! Hrůza!

» Manou

Proboha! Neříkej mi takový šílenosti!

» Marie-Lin

To není šílenost.
Je to pravda.

» Marie-Lin

Je to fakt celé pravda. Přednáška tvého bráchy byla docela úžasná. A my bychom se všichni měli stydět, že tohle prostě ignorujeme!

» **Manou**

Žádný stydění, to je blbost.

» **Marie-Lin**

Není to blbost.

» **Marie-Lin**

Pojď něco udělat. Od teďka budeme veganky!
Skoncujeme s masem i s mléčnými produkty!
Pojď se do toho pustit.

» **Manou**

Ty ses zbláznila. Víš přece, že můj děda byl řezník.
Ten by rotoval v hrobě, kdyby se dověděl, že už nebudu jíst
šunku, steak ani řízek.

» **Marie-Lin**

Tvůj děda je už přes pět let po smrti. Časy se mění.
Tak už to pochop! Však ono se ti do hlavy vejde víc než
škola, hokej a párty. Vlastně to dlužíme sami sobě.

» **Manou**

Panenko skákavá, proč ty musíš vždycky hned tak prudit?
Dej si klídek.
Všechno je v pořádku. Je nám dobře.

» **Marie-Lin**

Tobě je takhle možná dobře. Ale já chci víc.
Já už se na to nechci prostě jenom dívat. Chci něco změ-
nit. Lhostejnost naší společnosti mě štve. Pojď to zkusit.
Začneme se změnou stravování. Prosím!

» **Manou**

A jak mám hrát hokej, když nebudu moct pořádně jíst?

» **Marie-Lin**

Ok, dobrá. Nejdřív ze všeho tě pozvu do té nové veganské restaurace za rohem od školy. Je to tam boží. Bez laktózy, lepku a cukru.

» **Manou**

A bez chuti.

» **Marie-Lin**

Prosím. Aspoň to zkus. Já platím.

» **Manou**

Tak jo.

» **Marie-Lin**

Kdy?

» **Manou**

Copak se tam musí rezervovat?

» **Marie-Lin**

Hele nech si to utahování. Já to myslím vážně. A ne, rezervovat se tam snad nemusí. Prostě se tam vypravíme.

» **Manou**

Ok, tak zítra po škole.

» **Marie-Lin**

Fajn. Už se těším.

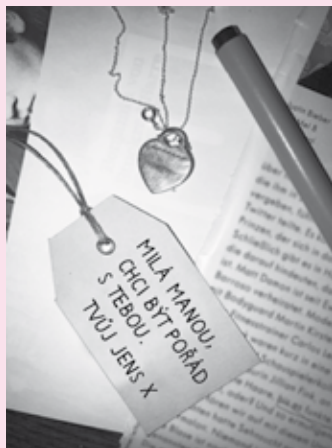
» **Manou**

Jens mi včera dal řetízek! Stříbrný srdíčko. Přišel k nám domů. Zazvonil. Šli jsme ke mně do pokoje. Pak povídá: „Zavři oči a otoč se!“ a dal mi ten řetízek kolem krku. Vlastně je to hrozně milý. Ale já přesto nějak nevím, co si s tím počít...

» **Marie-Lin**

Jak jako?

» **Manou**

» **Manou**

No... Proč to asi udělal?

» **Marie-Lin**

...třeba proto, že tě miluje?
To by mohla být docela dobrá indicie...
Co blbneš? Proč se tak divně ptáš?
Copak jsi tak natvrdlá?

» **Manou**

To není otázka.
Je to pocit.

» **Marie-Lin**

Jo. Jasně. Tomu se totiž lidově říká LÁSKA!

» **Manou**

Přestaň.
Vždyť ty přesně víš, jak to myslím.

» **Marie-Lin**

Ne. Fakt netuším. Nerozumím ti. Kluk, do kterého jsi zamilovaná, přijde k tobě domů a daruje ti stříbrné srdíčko. A ty nevíš, co si s tím „počít“?
Co kdybys z toho prostě měla radost???

» **Manou**

Jo. Máš pravdu. Kéž by to bylo takhle jednoduchý.
Jenže já si nemůžu srdce rozsvítit jako nějakou lampičku.
Přepnout tlačítko na RADOST. Zapnout LÁSKU. Jsme už s Jensem spolu přes dva roky...

» **Marie-Lin**

Ty se máš!

» **Manou**

No, právě, že ne. Nemám pocit, že se mám. Nejsem šťastná. Když mi Jens dal ten řetízek kolem krku, přišlo mi to jako závaží. Tělem mi proběhla taková palčivá bolest. V duchu jsem se slyšela vykřiknout. Jenže nemůžu říct, proč. Celou dobu to PROČ hledám, ale nemůžu to najít. Sama sebou kvůli tomu pohrdám. Jens přece dělá všechno správně. Jenže já to přesto nechci. Nechci ten řetízek. Nechci ho nosit.

» **Manou**

Nemůžu.

» **Marie-Lin**

Myslíš, že už ho nemiluješ?

» **Manou**

Já nevím. Všechno ve mně je jedna velká komplikace. Moje city jsou jako nějaké puzzle: všechny dílky leží přede mnou, ale já nějak nevím, jak z nich poskládat něco dobrého.

» **Marie-Lin**

Takový je celý můj život – a já k tomu nemám ani ten vztah. Buď šťastná. Máš na stole všechny dílky! Potřebuješ jen trochu hledat a pak to bude dobré. U mě ty nejdůležitější dílky chybí. Prostě tam nejsou! Fuč! Jak je mám hledat, když tam vůbec nejsou?

LÁSKA? Kde je? Kdo to je? Jsem tak nějak... lost. Ty nejsi! Buď ráda, že ti ten řetízek dal!

» **Manou**

Hm. Asi máš pravdu. Sorry.

» **Marie-Lin**

Co jsi řekla Jensovi?

» **Manou**

Nic!

» **Marie-Lin**

Počkej... On ti dá stříbrné srdíčko, a ty neřekneš nic?

» **Manou**

Tak mě přece pochop. Já nemůžu.

Nemůžu ten řetízek nosit. Nebylo by to od srdce.

» **Marie-Lin**

No potěš. Tak to je pořádná šlamastyka.

Jak mu to chceš vůbec vysvětlit?

„Jé, sorry, já na něj zapomněla...“

Anebo: „Jejda, on mi ten řetízek spadnul rovnou do záchoda a byl pryč!“

» **Manou**

Přestaň.

Fakt ten tvůj humor někdy nedávám.

» **Marie-Lin**

Humor? Ne, tohle není k smíchu.